

FOC NOU

PERIÓDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUSCRIPCIÓ
Un trimestre. 1 pesseta

Els Jocs Florals

Amb tota solemnitat, el dia 3 del present, segon dia de la Festa Major es celebraren els Jocs Florals, organitzats per la nostra Joventut Nacionalista.

En el tren de les 3'20 de la tarda per la via de França, arribaren els membres del Jurat Senyors Santamaria, Monné, Manent i Coma, junt amb el President de la «Joventut», Sr. Comas i Masuet, qui anà a rebre'ls a Barcelona.

A l'estació hi acudiren a donar la benvinguda als honorables hostes, una Comissió de la nostra Entitat, junt amb el digne President de la Cambra Agrícola, Sr. Rovira de Villar, dirigint-se una vegada fetes les presentacions de consuetud a l'estatge social, on hi acudiren els restants membres del Jurat, mossen Angel Garriga i els senyors Maspons i Camarasa i Glanadell i els convidats a la Festa.

Entre les Autoritats hi vegerem al Comandant militar de la plassa don Doménech Chicote, el senyor Fages en delegació de la Diputació Provincial l'Il·lustre Sr. Degà del Vallès Reverent Doctor Clotet, el Jutge municipal, don Josep Soler i els representants de les societats Cambra Agrícola, Centre Catòlic, Societat Choral «Amigos de la Unió», Orfeó Granollerí, l'Alhambra i Unió Liberal, a més d'un estol de poetes i escriptors premiats i un gran nombre de socis.

A l'hora previament fixada, jaquiren la Joventut i en el vestívol s'afegiren a la comitiva, el Batlle accidental Sr. Marimón i els Concellers senyors Serra i Dachs i Puigrodon, fent via en vers al Casino en qual saló-teatre, galanament cedit, tenia lloc la festa.

La formosa Sala del Cassino, estava endegada de una apropiada faisó i l'escenari amb plantes i catifa i damasos de vellut vermell fent *pendant* amb el tron de la Regina i Cort d'amor una sumptuosa silleria del mateix to i amb les presidencies de les Autoritats, i la del Jurat i Comissió organitzadora. La rica bandera de la nostra

Entitat presidia la decoració, oferint un magnífic efecte, tant per la riquesa del conjunt, com pel bon gust en la distribució, lo que valgué efusives felicitacions al Sr. Torrents, Secretari de la Joventut, sota qui estigué confiada la direcció artística del local.

Ja des de molt avans de l'hora anunciada, la sala estava plena de gom a gom, en la qual be podem dir, hi estava representada tota la nostra població. També hi vegèrem un bon nombre de famílies de socis comarcans de la nostra Associació.

Pocs públics ofereixen un conjunt armònic més notable que el congregat aquell dia en el saló del Cassino: aquí la rica i pomposa propietària lluint les jòies de les grans solemnitats, allà la modesta menestrala amb els seus vestits llampans i vaporosos de festa major i més avall el sacerdot, l'home de negocis i el de carrera i el obrer i tots, tots, amorosament acoblats a l'escalf del més bell dels ideals, el de glorificar la parla nadina: se celebrava la Festa de les lletres catalanes, Festa denominada també, d'amor i cortesia.

Comptades vegades havíem vist en la nostra població sempre tant fonament dividida per una malestruga política de odis una festa més escaienta i més lloada per tothom—apart dels quatre repatanis de sempre, esperits mesquins i esquitits que sempre es mouen per la sencilla raó del pataleig, però també havem de dir, que cap més organització política que la nostra ha portat a felicitat aquestes solemnitats.

* * *

Uns forts picaments de mans que esdevenen ovació, anuncia l'entrada de la comitiva en la sala. Colocats tots: Autoritats, Jurat, Comissió organitzadora i invitats, al seu lloc corresponent el Batlle de la vila en mig de la major expectació, obra l'acte amb les paraules sacramentals.

Seguidament el President-Mantenedor senyor Santamaria i Monné, donà lectura d'un erudit i

suculent discurs que ve a ésser un càntic a les belleses, encisos i riqueses del Vallés i de Catalunya, tot èll abrandat d'una gran esperança en uns destins pròspers i gloriosos de la nostra ben amada terra; en tons tant enlairats, que fa difícil seguir-lo en una sencilla ressenya, ja que tot seguit s'endinsa per les mes pures i sublimes regions patriòtiques i literaries. Per altra banda, estem estudiant la manera d'imprimir un llibre dels treballs llegits i premiats en la Festa, i com es natural, no hi mentarà l'oració del Sr. Santamaría i aleshores podràn assaborir-la a pleret els nostres llegidors.

Fou molt aplaudit.

Acte seguit, el Secretari Mantenedor, En Francisco Glanadell, llegí la memoria reglamentaria, donant compte del veredict, examinant les composicions rebudes i fent una sana i acabada crítica de les premiades.

En la seva lectura, va mostrar un ple coneixement de les obres presentades al Concurs i l'escripulositat i rigorisme en les deliberacions del jurat. Es un treball acabat i perfecte que fuig de tots els formulismes massa posats en pràctica de les adulacions sistemàtiques. Com havem dit avans, es una rigurosa i sana crítica i per lo tant ha estat molt discutida i francament aplaudida per persones selectes i imparcials. Com tot lo seu té un regust literari molt escaient.

Un xàfec d'aplaudiments coronà els fruits del seu treball.

Oberta la plica de la poesia «Cançó de Maig» premiada amb la Flor Natural, resultà d'ésser l'autor, mossèn Antón Navarro. El poeta premiat nomenà Regina de la Festa a la hermosa senyoreta María Marcó.

La bella sobirana, del bras del President del Jurat per encàrrec exprés del guanyador, passà a ocupar el seu tron al sò de la marxa del Rei en Joan II acompanyada de les nenes Rossita Gasset i Consolació Saldaña i d'una Cort d'amor integrada per les gentilíssimes senyoretas Loreto Maspons, Mercè Clapés, Manela Serra, Lluïsa Serra, Elena Montañá i Marguerida Comas, acompanyades també del braç d'individus de la Comissió Organitzadora i per socis de la Joventut.

El pas del seguici fou presenciât per la concurrència a peu dret i en mig d'una forta ovació.

El Sr. Santamaría, proclamà Regina de la Festa a la senyoreta María Marcó.

Llegí la poesia premiada son propi autor, siguent la composició molt celebrada pel públic.

Els accèssits els aconseguiren don Josep Torrens i Plamas, don Joan Minguer i don Pere Benavent per les poesies «Entrada de Primavera», «Costa brava» i «Del ritme de l'esperit» respectivament.

ra», «Costa brava» i «Del ritme de l'esperit» respectivament.

L'Englantina, la guanyà mossèn Josep Cardona Agut amb la poesia «La Masía», qui la llegí, siguent fortament aplaudit.

Es concedí un accèssit a la poesia «Quadret de Montseny» de don Ramón Roca Sans de Valls.

La Viola l'obtingue don Domènec Juncadella Ballbé amb l'«Oració a Jesús Crucificat».

El propi autor llegí així mateix l'inspiradíssima composició siguent ovacionat.

Els accèssits els obtingueren don Hermenegil Carrera Miró i don Josep Vidiella Pomar, per les poesies «Al peu del Sacrarí» i «Veneremur Cernuí».

Obtingueren els altres premis extraordinaris:

El de l'Ajuntament de la Vila, don Joan Gomis Llanúbias per la prosa «En pro del proletariât»; el de don Joan Vallés i Pujals, mossèn J. Clapes i Corbera per el treball «Un granollerí ilustre»; el de don Bonaventura M.ª Plaja, mossèn Josep Bellera per la poesia «A nostra Dona de Montserrat»; el de don Joan Lligé i Pagés, donya Clementina Arderiu de Riba i don Salvador Perarnau per les poesies «Els ulls» i «Lloances al vent»; el de don Fèlix Fages i Vilà, don Jaume Martí Marull i don Josep Carné per les poesies «Festes d'amor i etzar» i «Tres sonets»; el de don Ramón d'Abadal i Viñals, don Josep M.ª de Segarra, per la poesia «Amaranta»; el de don Santiago Andreu Barber, don Josep M.ª López Picó per la poesia «Cant a l'humilitat». Se concedeixen dos accèssits en aquest premi a les poesies «Desvetllament» i «Elogi a l'humilitat» que resulten ser de don Enric Margarit i de mossèn J. Viver, respectivament.

Premi de don Francisco Torras i Villà, es distribueix en la següent forma: la meitat a don Jaume Serra i Dachs per la novela «Els Corbs» i l'altre meitat restant per parts iguals a don Esteve Serradell i a don Jacint Laporta per les narracions «La consciència» i «L'any mil del Pau de l'Hort Nou».

El del Batlle de Barcelona l'obté don Albert Sans i Fargas, per el treball en prosa «L'autonomia a l'Escola pública»; el de la Cambra Agrícola, don Joan Gomis i Llanúbias per la novel·leta «El gos de presa»; es concedeix un accèssit a don V. Caldés Arús per la prosa «El pecat sublim»; el del Cassino de Cranollers, a don Pere Buhigas i Tarragó i don Enric Cassases Camtó pels treballs que tracten de la manera de fomentar la cultura en les Societats Recreatives; el del Centre Gatòlic, a don Josep Clavell, pel seu estudi sobres les Associacions catòliques de nens; el de l'Unió Liberal a don Frederic Culí i Verdager pel treball «Els tres grans ideals»; el de

l'Alhambra a mossèn Josep Cardona Agut per la prosa «L'art Diví»; el de l'Orfeó Granollerí, don Pere Vegué, per son treball sobres la tasca dels nostres orfeons, i un accésit a mossèn Francesc Gay i Coll sobres el mateix assumpte; el del reverent Dr. Don Josep Brassó, mossèn Llorenç Riba per la poesia «Brunequilda i Gelenwintha»; el de don Josep Barangé i Bachs, don Carles Soldevila per la narració «Mossèn Lluís» i el del Dr. don Albert Compte i Camp, don Joan Riba i Ferré per la prosa «L'agricultura font de riquesa»; el de la casa Ferràn Palau, S. en C. don Joan Arús i don Francesc Ribera per les poesies «Una boira només» i «Emocions de Joventut»; el de don Lluís Serra i Guardia, don Agustí Granada i don Joan Gomis Llambias per sos treballs tractant de la sindicació agrícola; el de l'empresa Estebanell i Pahissa, S. en C. don Joan Tusquets i Ferrats, per la poesia «La vida quieta»; el del reverent Dr. D. Josep M.ª Biada i Viada, don Joan Arús i don Fidel S. Riu Dalmau per les poesies «Alegoria del vianant perdut en la nit»; i «Nocturn Urbà» i el de la Societat Choral «Amigos de la Unión», don Pere Salom Morera per el «Poder del cant».

Tenim viu desig de publicar tots aqueixos treballs en un volúm, i malgrat això porti aparellades grans dificultats, hi posarem per la nostra banda tot l'entusiasme, car hauria d'ésser per la Vila un document de veritable valor històric.

El Mantenedor del Jurat i volgut soci de la nostra Joventut, don Josep Coma i Clapés pronuncià el discurs de remerciament. Començà fent ressaltar l'importància que tenen les festes com la que s'estava celebrant i felicita als iniciadors i organitzadors per haver restablert tant bella costúm en la nostra vila, car així es mostrava que la nostra joventut es preocupa d'alguna cosa més que de dançar i fent-ho així a més de esplaiar-se l'esperit es preparen també els homes de demà alguns escullits per a regir els destins del poble i aleshores també des de son escó es quan es preocuparàn d'altres coses més belles que no les sempiternes clavagueres.

En tons enlairadíssims dedica salutacions a la Regina, Cort d'amor i d'una manera elegantíssima a les Autoritats, Entitat organitzadora, Jurat qualificador, fent vots perque en anys successius no s'interrompin aquestes festes.

Sigué molt aplaudit,

El Sr. Marimón donà per acabat l'acte.

La Regina, del braç del President de la Entitat i Comissió organitzadora, Sr. Comas i Masuet, junt amb el demás acompanyament i entre aplaudiments, descendiren del lloc presidencial, pujant acte seguit en autos que ja'ls esguardaven, la

Regina, les dugues nenes acompanyants i mossèn Antón Navarro, i en altre la Cort d'amor amb el nostre President dirigint-se a casa del Sr. Berangué ont foren obsequiats amb un esquisit lunch.

J. C.

PREMIS ORDINARIS

CANÇO DE MAIG

«Lis a o del Amour
é lou vent de la Fé l'emporton».
(Mistral)

Aimadors qu'al fons del pit
hi porteu un Maig florit,
paréu el seny i la orella
i escoltéu la meravella...!

Ha sonat una cançó
per milions de veus cantada
i una nova resplandó
per la terra s'ha escampada:
tota vida i tota flò
n'ha restat il·luminada,
car l'Amor qui l'ha dictada
düia llum de creació.

L'han cantada'l bosc i'l vent
amb remors de profecia,
i les aigües del torrent
i'ls ocells que'l cel congria,
i tot cor i tota ment
la glòsaven nit i dia
la germinal sinfonia
de llevant fins a ponent.

Enllà dels forments en flor
cantava al pà de la vida,
ungint de sagnant fulgor
la vinya rescent florida,
despertant el doll sonor
de l'aigua als braços dormida
que. dolça i amorosida,
diu al camp èglogues d'or.

En el fons de cada pit
ressonava triomfanta;
si algún cor era entristit
era una tendra complanta;
si l'Amor hi era florit
era una estrofa geganta
del *arpa del Rei*, quan canta
els somnis del infinit.

Baixava de les muntanyes
sobre les ales del vent,
ressonava a les campanyes
com un riu d'ones d'argent,
i brunzia a les entranyes
del abím i'l firmament
i enllà de l'horta opulent,
i al entorn de les cabanyes.